

III SA/Gd 375/15 - Wyrok WSA w Gdańsku

Data orzeczenia	2015-12-17	<i>orzeczenie nieprawomocne</i>
Data wpływu	2015-04-30	
Sąd	Wojewódzki Sąd Administracyjny w Gdańsku	
Sędziowie	Bartłomiej Adamczak Felicja Kajut /sprawozdawca/ Jacek Hyla /przewodniczący/	
Symbol z opisem	6145 Sprawy dyrektorów szkół	
Hasła tematyczne	Oświata	
Skarżony organ	Dyrektor Szkoły	
Treść wyniku	Uchyłono zaskarżony akt	
Powołane przepisy	Dz.U. 2012 poz 270 art. 146 par. 1 <i>Ustawa z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi - tekst jednolity.</i> Dz.U. 2004 nr 265 poz 2572 art. 37 ust. 1, art. 38 ust. 1 pkt 2 <i>Ustawa z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty - tekst jedn.</i>	

SENTENCJA

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Gdańsku w składzie następującym: Przewodniczący Sędzia NSA Jacek Hyla, Sędziowie Sędzia WSA Bartłomiej Adamczak, Sędzia WSA Felicja Kajut (spr.), Protokolant Starszy Sekretarz Sądowy Beata Kaczmar, po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 17 grudnia 2015 r. przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej w Gdańsku delegowanego do Prokuratury Apelacyjnej w Gdańsku Piotra Przytuły sprawy ze skargi R. M. na akt Dyrektora Gimnazjum [...] z dnia 2 grudnia 2013 r., nr [...] w przedmiocie odwołania ze stanowiska wicedyrektora gimnazjum uchyła zaskarżony akt.

UZASADNIENIE

Aktem z dnia 2 grudnia 2013r. nr [...] Dyrektor Gimnazjum nr [...] w G., działając na podstawie art. 37 ust. 1 w zw. z art. 38 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty (t.j. Dz. U. z 2004 r. nr 256, poz. 2572 ze zm.), po uzyskaniu pozytywnej opinii Kuratora Oświaty w G., organu prowadzącego – Gminy Miasta i rady pedagogicznej Gimnazjum nr [...] w G., odwołał R. M. ze stanowiska wicedyrektora Gimnazjum nr [...] w G. z dniem 3 grudnia 2013r.

W uzasadnieniu aktu wskazano, że stanowisko wicedyrektora wymaga ścisłej współpracy z dyrektorem - czyli organem uprawnionym do powierzenia tego stanowiska i odwołania z niego. Zaniedbanie polegające na niepoinformowaniu dyrektora szkoły o problemach uczniów w sytuacji zagrożenia ich zdrowia i życia oznacza, że nie istnieją warunki do dalszej współpracy z dyrektorem. Zostałaby bowiem złamana podstawowa zasada sprawnego wykonywania obu tych funkcji.

R. M. wniósł skargę na bezczynność Prezydenta Miasta polegającą na nierozpatrzeniu odwołania od ww. aktu. Postanowieniem z dnia 28 maja 2014r. o sygn. akt III SAB/Gd 41/14 Wojewódzki Sąd Administracyjny w Gdańsku skargę odrzucił uznając, że sprawa, której skarga dotyczyła, nie należała do jego właściwości.

W następstwie skargi kasacyjnej wniesionej przez skarżącego na ww. rozstrzygnięcie, Naczelny Sąd Administracyjny postanowieniem z dnia 5 września 2014r. sygn. akt I OSK 2030/14 uchylił zaskarżone orzeczenie i wyjaśnił, że odwołanie **nauczyciela** ze stanowiska kierowniczego ma charakter kompetencji władczej, związanej z wykonywaniem publicznoprawnych zadań w zakresie oświaty, określonych w przepisach mających charakter publicznoprawny. Akt dyrektora szkoły o powołaniu lub odwołaniu wicedyrektora szkoły jest aktem z zakresu administracji publicznej dotyczącym uprawnień i obowiązków wynikających z przepisów prawa, o którym mowa w art. 3 § 2 pkt 4 p.p.s.a. Podlega zatem kontroli sądów administracyjnych, jakkolwiek w procedurze jego wydania nie stosuje się przepisów Kodeksu

postępowania administracyjnego. Dalej podano, że od odwołania ze stanowiska wicedyrektora nie przysługuje odwołanie. Na ten akt można wnieść skargę po wcześniejszym wezwaniu organu do usunięcia naruszenia prawa.

Postanowieniem z dnia 29 stycznia 2015 r. o sygn. akt III SAB/Gd 149/14 Wojewódzki Sąd Administracyjny w Gdańsku skargę odrzucił, bowiem skarżący przed jej wniesieniem nie wezwał organu do usunięcia naruszenia prawa.

Pismem z dnia 27 lutego 2015r. R. M. wezwał Dyrektora Gimnazjum nr [...] w G. do usunięcia naruszenia prawa, poprzez uchylene aktu z dnia 2 grudnia 2013r.. Skarżący podniósł, że odwołanie go z funkcji wicedyrektora nastąpiło z naruszeniem przepisów prawa, a w szczególności przez niespełnienie warunków określonych w ustawie o systemie oświaty poprzez niezaczerpnięcie opinii rady pedagogicznej. Rada bowiem nie wypowiedziała się w sposób określony regulaminem rady pedagogicznej – nie przeprowadzono głosowania tajnego w sprawie wyrażenia opinii o odwołaniu. W sprawie brak też jest podstawy merytorycznej odwołania. Nie zaszła sytuacja określona w ustawie jako przypadek szczególnie uzasadniony. We wniosku skarżący wystąpił również o przywrócenie terminu na wystąpienie z przedmiotowym wnioskiem, gdyż w akcie odwołania nie został pouczone o drodze i trybie odwołania.

Dyrektor Gimnazjum nr [...] w G. w odpowiedzi na ww. wezwanie podał, że nie widzi podstaw do uchylene odwołania.

R. M. wniósł skargę do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gdańsku na akt odwołania, wnosząc o jego uchylene. Zarzucił naruszenie art. 37 ust. 1 ustawy o systemie oświaty, polegające na niezaczerpnięciu opinii rady pedagogicznej przed złożeniem przez dyrektora szkoły oświadczenia o odwołaniu **nauczyciela** z funkcji wicedyrektora oraz podjęciem decyzji o odwołaniu ze stanowiska wicedyrektora bez powodu rozumianego w myśl art. 38 ust. 1 pkt 2 ustawy o systemie oświaty jako przypadek szczególnie uzasadniony. Dyrektor szkoły nie skonkretyzował o jaki szczególny przypadek mogło chodzić.

Dalej skarżący podniósł, że akt odwołania nie zawierał prawidłowego pouczenia o możliwości i trybie jego zaskarżenia. Został wprowadzony w błąd, że przysługuje mu tylko odwołanie do sądu pracy.

W odpowiedzi na skargę organ wniósł o jej oddalenie, podtrzymując dotychczasowe stanowisko. Dodano, że Gimnazjum nr [...] nie ma stanowiska wicedyrektora. Z uwagi na brak rady szkoły, Dyrektor zasięgnął opinii organu prowadzącego oraz opinii rady pedagogicznej.

Skarżący w piśmie z dnia 2 lipca 2015r. (k. 28-30) jeszcze raz podniósł, że rada pedagogiczna jako całość nie wyraziła żadnej opinii. Pojedyncze głosy **nauczycieli** nie były opinią całości rady.

Pismem z dnia 9 listopada 2015 r. organ poinformował Sąd, że przywrócił R. M. termin do wniesienia wezwania do usunięcia naruszenia prawa na dowód czego dołączono kopię pisma z dnia 10 września 2015 r.

Na rozprawie w dniu 17 grudnia 2015 r. skarżący podtrzymał swoje stanowisko w sprawie.

Swój udział w postępowaniu zgłosił również Prokurator Prokuratury Okręgowej delegowany do Prokuratury Apelacyjnej, który poparł skargę i wskazał, że zaskarżony akt został wydany niezgodnie z art. 37 ust. 1 oraz art. 38 ust. 1 pkt 2 ustawy o systemie oświaty.

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Gdańsku zważył, co następuje:

W myśl art. 1 § 1 i 2 ustawy z dnia 25 lipca 2002 r. Prawo o ustroju sądów administracyjnych (t.j.Dz. U. z 2014r., poz. 1647) sądy administracyjne sprawują wymiar sprawiedliwości przez kontrolę działalności

administracji publicznej pod względem zgodności z prawem, jeżeli ustawy nie stanowią inaczej.

Art. 134 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (tekst jednolity: Dz. U. z 2012 r., poz. 270 ze zm.), dalej zwanej "p.p.s.a.", stanowi, że sąd rozstrzyga w granicach danej sprawy nie będąc jednak związany zarzutami i wnioskami skargi oraz powołaną podstawą prawną.

W myśl art. 52 § 3 p.p.s.a. jeżeli ustawa nie przewiduje środków zaskarżenia w sprawie będącej przedmiotem skargi, skargę na akty lub czynności, o których mowa w art. 3 § 2 pkt 4 i 4a, można wnieść po uprzednim wezwaniu na piśmie właściwego organu - w terminie czternastu dni od dnia, w którym skarżący dowiedział się lub mógł się dowiedzieć o wydaniu aktu lub podjęciu innej czynności - do usunięcia naruszenia prawa. W przypadku innych aktów, jeżeli ustawa nie przewiduje środków zaskarżenia w sprawie będącej przedmiotem skargi i nie stanowi inaczej, należy również przed wniesieniem skargi do sądu wezwać na piśmie właściwy organ do usunięcia naruszenia prawa.

Sąd w składzie rozpoznającym niniejszą sprawę w pełni podziela stanowisko wskazujące na możliwość przywrócenia terminu do złożenia wezwania do usunięcia naruszenia prawa, o którym mowa w art. 52 § 3 p.p.s.a. Pogląd taki wyrażony został m.in. przez Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z dnia 14 marca 2011 r. w składzie siedmiu sędziów (sygn. akt I FPS 5/10). Naczelny Sąd Administracyjny stwierdził, że wskazany w art. 52 § 3 p.p.s.a. czternastodniowy termin, w którym skarżący zobowiązany jest wezwać organ do usunięcia naruszenia prawa, jest terminem procesowym, który może zostać przywrócony. W ocenie NSA nie ma przesłanek do tego, aby wezwanie do usunięcia naruszenia prawa, stanowiące zgodnie z utrwalonym już orzecznictwem (np. postanowienie NSA z dnia 6 lipca 2010 r., sygn. akt II OSK 1199/10), surogat środka odwoławczego, którego zastosowanie jest niezbędne do uruchomienia sądowej kontroli w tych przypadkach, gdy prawo nie przewiduje zwykłych środków odwoławczych, traktować odmiennie od tych środków.

W okolicznościach rozpoznawanej sprawy należy stwierdzić, że skarżący pismem z dnia 27 lutego 2015 r. wezwał organ do usunięcia naruszenia prawa i pismo to zawierało wniosek o przywrócenie terminu do wystąpienia z wezwaniem. W piśmie z dnia 10 września 2015 r. organ stwierdził, że przywraca termin do wystąpienia z wezwaniem. W tej sytuacji skarżący wniósł niniejszą skargę spełniając wymóg, o którym mowa w art. 52 § 3 p.p.s.a..

Skarga zasługiwała na uwzględnienie.

Zakwestionowany akt wydano na podstawie art. 37 ust. 1 w zw. z art.38 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 7 września 1991 roku o systemie oświaty (tj. Dz.U. 2004r., nr 256, poz. 2572 ze zm.) – zwanej dalej "ustawą".

W pierwszej kolejności Sąd stwierdza, że będąc na mocy art. 153 i 170 p.p.s.a. związany oceną prawną zawartą w postanowieniu Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 5 września 2014r. sygn. akt I OSK 2030/14 przyjął, że akt dyrektora szkoły o powołaniu lub odwołaniu wicedyrektora szkoły jest aktem z zakresu administracji publicznej dotyczącym uprawnień i obowiązków wynikających z przepisów prawa, o którym mowa w art. 3 § 2 pkt 4 p.p.s.a., podlega zatem kontroli sądów administracyjnych, jakkolwiek w procedurze jego wydania nie stosuje się przepisów Kodeksu postępowania administracyjnego.

Zgodnie z art. 37 ust. 1 ustawy w szkole lub placówce, w których zgodnie z ramowym statutem może być utworzone stanowisko wicedyrektora i inne stanowiska kierownicze, powierzenia tych stanowisk i odwołania z nich dokonuje dyrektor szkoły lub placówki, po zasięgnięciu opinii organu prowadzącego, rady szkoły lub placówki oraz rady pedagogicznej. Art. 37 ust. 2 ustawy stanowi, że umowa o pracę na

stanowisku **nauczyciela**, zawarta na czas określony krótszy niż okres powierzenia stanowiska kierowniczego, ulega przedłużeniu na okres powierzenia. Z treści tego przepisu wynika, że stanowisko wicedyrektora szkoły jest stanowiskiem kierowniczym. Znajduje to potwierdzenie w przepisach rozporządzenia Ministra Edukacji Narodowej z dnia 27 października 2009 r. w sprawie wymagań, jakim powinna odpowiadać osoba zajmująca stanowisko dyrektora oraz inne stanowisko kierownicze w poszczególnych typach publicznych szkół i rodzajach publicznych placówek (Dz. U. Nr 184, poz. 1436 ze zm.), gdzie w § 7 określono warunki jakie musi spełniać osoba zajmująca stanowisko wicedyrektora publicznej szkoły.

W myśl art. 38 ust. 1 ustawy organ, który powierzył **nauczycielowi** stanowisko kierownicze w szkole lub placówce:

1) odwołuje **nauczyciela** ze stanowiska kierowniczego w razie:

a) złożenia przez **nauczyciela** rezygnacji, za trzymiesięcznym wypowiedzeniem,

b) ustalenia negatywnej oceny pracy lub negatywnej oceny wykonywania zadań wymienionych w art. 34a ust. 2 w trybie określonym przepisami w sprawie oceny pracy **nauczycieli** - bez wypowiedzenia,

c) złożenia przez organ sprawujący nadzór pedagogiczny wniosku, o którym mowa w art. 34 ust. 2a;

2) w przypadkach szczególnie uzasadnionych, po zasięgnięciu opinii kuratora oświaty, a w przypadku szkoły i placówki artystycznej oraz placówki, o której mowa w art. 2 pkt 7, dla uczniów szkół artystycznych prowadzonej przez jednostkę samorządu terytorialnego - ministra właściwego do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego, może odwołać **nauczyciela** ze stanowiska kierowniczego w czasie roku szkolnego bez wypowiedzenia.

2. Opinię, o której mowa w ust. 1 pkt 2, wydaje się w terminie 5 dni roboczych od dnia otrzymania wystąpienia organu, o którym mowa w ust. 1. Niewydanie opinii w tym terminie jest równoznaczne z wydaniem opinii pozytywnej.

Powołany wyżej przepis ma zastosowanie do stanowisk kierowniczych w szkole, a więc również do stanowiska wicedyrektora szkoły.

Z brzmienia art. 38 ustawy wynika, że ustawodawca zezwala na odwołanie ze stanowiska wicedyrektora szkoły w czterech sytuacjach. Analiza tych sytuacji pozwala na pogrupowanie przyczyn odwołania, jako zależnych od woli wicedyrektora, jaką jest rezygnacja ze stanowiska (art. 38 ust. 1 pkt 1 lit. a) oraz zawinionych przez wicedyrektora (art. 38 ust. 1 pkt 1 lit. b i c). W wymienionych przypadkach organ, który powierzył **nauczycielowi** stanowisko kierownicze, w niniejszej sprawie jest to dyrektor szkoły, jest zobligowany z mocy prawa do odwołania wicedyrektora szkoły.

Ustawodawca wprowadził ponadto także fakultatywną przyczynę odwołania ze stanowiska wicedyrektora szkoły, określoną w art. 38 ust. 1 pkt 2 ustawy. W takim przypadku wprowadzono również szczególny tryb postępowania poprzedzającego wydanie aktu odwołania ze stanowiska kierowniczego. Niezbędne jest bowiem wcześniejsze uzyskanie opinii kuratora oświaty. Nie jest natomiast wymagana opinia organu prowadzącego, rady szkoły lub placówki oraz rady pedagogicznej, o czym stanowi art. 37 ustawy. Opinie, o których mowa w tym przepisie muszą być uzyskane w sytuacji odwołania ze stanowiska kierowniczego w przypadkach określonym w art. 38 ust. 1 pkt 1 ustawy.

W niniejszej sprawie organ powołał się w podstawie prawnej zaskarżonego aktu na art. 38 ust. 1 pkt 2 ustawy, zatem przez jego wydaniem organ zobligowany był uzyskać opinię kuratora oświaty. Kurator

Oświaty w piśmie z dnia 28 listopada 2013 r. pozytywnie zaopiniował zamiar odwołania skarżącego ze stanowiska wicedyrektora szkoły.

Mając na uwadze prezentowane wyżej stanowisko Sąd stwierdza, że podnoszony w skardze zarzut naruszenia art. 37 ust. 1 ustawy polegający na niezasięgnięciu opinii rady pedagogicznej przed wydaniem aktu odwołania ze stanowiska, nie zasługiwał na uwzględnienie, bowiem w niniejszej sprawie opinia taka nie była wymagana.

Sąd podziela natomiast stanowisko Prokuratora i skarżącego, że akt odwołania go z funkcji wicedyrektora został podjęty z naruszeniem art. 38 ust. 1 pkt 2 ustawy.

Z brzmienia powołanego wyżej przepisu wynika, że ustawodawca zezwala na odwołanie z funkcji wicedyrektora szkoły w czasie roku szkolnego bez wypowiedzenia obwarowując to zdarzenie przesłanką materialnoprawną określoną, jako "przypadek szczególnie uzasadniony".

Zawarte w art. 38 ust. 1 pkt 2 ustawy o systemie oświaty pojęcie "szczególnie uzasadnionych przypadków" jest pojęciem ogólnym i niedookreślonym, co za tym idzie - jak podkreślano w szeregu orzeczeniach sądów administracyjnych - powinno być one rozumiane wąsko. Wskazuje się również, że pojęcie "szczególnie uzasadnionych przypadków" oznacza takie sytuacje, w których nie jest możliwe pełnienie przez **nauczyciela** funkcji kierowniczej i zachodzi konieczność natychmiastowego przerwania jego czynności z uwagi na zagrożenie dla interesu publicznego. Powinno mieć ono miejsce tylko wtedy, gdy dalsze kierowanie placówką oświatową przez **nauczyciela** stanowi istotne zagrożenia dla osiągnięcia jej celów lub z jakichkolwiek innych, obiektywnie ważnych względów, jest nie do przyjęcia. Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z dnia 26 maja 2015 r., sygn.. akt I OSK 339/15 stwierdził zaś wprost, że: "Szczególnie uzasadniony przypadek to taki, którego zaistnienie powoduje natychmiastową, gdyż nawet w czasie roku szkolnego, konieczność odwołania ze stanowiska bez wypowiedzenia. W pojęciu tym nie mieszczą się kwestie, które, ogólnie rzecz biorąc, wpływają na negatywną ocenę pracy **nauczyciela**, będącego na stanowisku kierowniczym, ale także jego zachowanie – postępowanie, które wyklucza możliwość zajmowania tego stanowiska. To zachowanie nieetyczne, niemoralne, niegodne **nauczyciela**-wychowawcy i pedagoga – nie dające się pod takim kątem do zaakceptowania. Może to być nawet tylko zachowanie jednorazowe, ale o takim ciężarze gatunkowym, który dyskwalifikuje **nauczyciela**, można powiedzieć, że nawet w ogóle jako wykonującego taki zawód, a w szczególności do kierowania szkołą.", (publ. Centralna Baza Orzeczeń Sądów Administracyjnych; orzeczenia.nsa.gov.pl).

Należy też wskazać, że akt odwołania ze stanowiska kierowniczego na podstawie art. 38 ust. 1 pkt 2 ustawy, zawierający element uznaniowy pozostawiony ocenie organu, wymaga szczególnie precyzyjnego uzasadnienia zawierającego opis stanu faktycznego i jego udokumentowanie, a także wykazanie w czym przejawia się "szczególnie uzasadniony przypadek" nakazujący odsunięcie wicedyrektora w trakcie roku szkolnego od wykonywanych przez niego obowiązków. Zaniedbania prawem ustanowionych obowiązków wicedyrektora szkoły, które muszą być na tyle istotne, iż nie pozwala to na dalsze wykonywanie przez niego powierzonej mu funkcji, winny być dowiedzione w stosownym postępowaniu poprzedzającym podjęcie aktu i muszą znaleźć się w uzasadnieniu tego aktu. Z aktu odwołania winno bowiem jasno i konkretnie wynikać na czym owe "szczególnie uzasadnione przypadki" polegają (por. wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 14 lutego 2013 r., sygn. akt I OSK 1797/12, LEX nr 1356976; wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 9 kwietnia 2013 r., sygn. akt I OSK 2703/12, LEX nr 1336391).

Mając powyższe na uwadze należy wskazać, że zaskarżony akt zawiera wprawdzie uzasadnienie rozstrzygnięcia, niemniej jednak w ocenie Sądu w składzie orzekającym w niniejszej sprawie, uzasadnienia tego nie można uznać za wystarczające w świetle przepisu art. 38 ust. 1 pkt 2 ustawy i wynikającej z niego

konieczności wykazania szczególnie uzasadnionej przyczyny, stanowiącej podstawę do natychmiastowego (w trakcie roku szkolnego) odwołania skarżącego z funkcji wicedyrektora szkoły.

Odnosząc się dalej do obszernego orzecznictwa trzeba stwierdzić, że utrata zaufania dyrektora do osoby pełniącej funkcję wicedyrektora nie może stanowić szczególnie uzasadnionego przypadku w rozumieniu art. 38 ust. 1 pkt 2 ustawy, a na taką przyczynę odwołania wskazano w uzasadnieniu zaskarżonego aktu (zob. prawomocny wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Białymstoku z dnia 7 października 2014 r., sygn.. akt II SA/Bk 679/14, LEX nr 1531164, prawomocny wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Olsztynie z dnia 21 maja 2013 r., sygn. akt II SA/Ol 282/13, publ. Centralna Baza Orzeczeń Sądów Administracyjnych).

Jako kolejną przyczynę odwołania wskazano na zaniedbanie polegające na niepoinformowaniu dyrektora szkoły o problemach uczniów w sytuacji zagrożenia ich zdrowia i życia, co oznacza, że nie istnieją warunki do dalszej współpracy z dyrektorem, zostałyby bowiem złamana podstawowa zasada sprawnego wykonywania obu tych funkcji. Taki zarzut, polegający na jednorazowym niepoinformowaniu dyrektora o problemach uczniów, nawet przy założeniu, że jest zgodny z rzeczywistością, nie uzasadnia, w ocenie sądu, odwołania skarżącego z zajmowanego stanowiska w szczególnym trybie. Opisane przez organ okoliczności nie miały takiego charakteru, aby uniemożliwiały **nauczycielowi** dalsze sprawowanie funkcji kierowniczej. Potwierdzeniem tego jest protokół z posiedzenia Rady Pedagogicznej Gimnazjum nr [...] w G. z dnia

2 grudnia 2013 r., w czasie którego jeden z **nauczycieli** stwierdził, że przebieg zdarzeń przedstawiony przez Dyrektora szkoły jest niezgodny z prawdą i wskazywał na autorytet i sympatię, jaką skarżący cieszy się wśród młodzieży, co potwierdził kolejny **nauczyciel**. Organ nie wykazał przy tym, wskazując na te okoliczności, aby w sprawie faktycznie zachodziła konieczność odwołania wicedyrektora szkoły w trybie określonym w art. 38 ust. 1 pkt 2 ustawy, w związku z zagrożeniem interesu publicznego jakim jest realizacja funkcji szkoły.

W ocenie Sądu – w świetle powyższych wyjaśnień – nie można uznać zarzutów podnoszonych wobec skarżącego, które legły u podstaw wydania zaskarżonego aktu, za "szczególnie uzasadniony przypadek" w rozumieniu art. 38 ust. 1 pkt 2 ustawy, co skutkuje jego wadliwością i koniecznością jego uchylecia przez Sąd. Na marginesie Sąd wskazuje, że nie może mieć znaczenia dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy fakt, że w chwili obecnej w Gimnazjum nr [...] w G. nie ma stanowiska wicedyrektora szkoły, bowiem Sąd rozstrzyga o legalności zaskarżonego aktu, to jest o jego zgodności z prawem, na podstawie stanu prawnego i faktycznego istniejącego w dniu jego podjęcia.

Mając na uwadze powyższe Sąd na mocy art. 146 § 1 p.p.s.a. orzekł jak w sentencji